

Pobresa energètica: la qüestió social és qüestió nacional

written by Josep Maria Loste Romero | 22 de novembre de 2016

La nova mort, al Baix Camp, a causa de la pobresa energètica, implica, posa de manifest una vegada més, que mentre no tinguem un Estat propi, Catalunya ho tindrà molt difícil per combatre les injustícies socials. El model autonòmic actual, a casa nostra, ha arribat al seu límit. La dependència al model espanyol esdevé cada dia un fet terriblement antisocial, que afecta, sobretot, els més necessitats.

Amb l'actual sistema de finançament i amb les interferències antisocials del Tribunal Constitucional espanyol és impossible articular una política social i de redistribució de la riquesa que pugui detectar i evitar casos tan greus com el succeït a Reus. Catalunya necessita urgentment el reforçament -d'una forma quantitativa i qualitativa- dels Serveis Socials integrals, de l'Administració de Justícia, de la Sanitat de l'Ensenyament i dels Mossos d'Esquadra; i això només serà possible amb una autèntica sobirania, sense dependències espanyolistes de cap mena. Catalunya necessita ampliar les seves prestacions socials i, alhora, fer més eficient la seva economia.

Aquesta nova víctima de la pobresa energètica ha estat a causa d'una societat injusta, desorganitzada i descoordinada. Aquest nou desgraciat incident posa el dit a la nafra dels greus problemes socials de Catalunya, però, sobretot, ens indica que els problemes socials que tenim són problemes vinculats a la nostra manca de sobirania política. Aquest és un fet diàfan que, a vegades, certs partits que intenten apropiarse del "discurs social" no tenen gens en compte. La societat catalana cada dia és més complexa i diversa, però, alhora, cada cop hi

ha més catalans que copsen que sense les eines d'un estat europeu normal qualsevol política social, per molt esquerrana que pretengui ser, esdevindrà completament eixorca.

La independència no és una finalitat en si mateixa, és un estri, un instrument per fer un país més net, més just i més eficient. El combat cívic a favor de l'autodeterminació de la nació catalana és, per damunt de tot, una lluita, a favor de la justícia social i la redistribució de la riquesa. És una batalla per construir un país més agradable per viure i que elimini d'una manera efectiva una xacra tan antisocial i ignominiosa com és la pobresa energètica.